

ניצחון פירוס של יורם גיל

לפני כמה חודשים קבע בית-הדין הפדרלי העליון כי יש להיענות לתביעתו של יורם גיל ולאפשר לו לבקש מבית-הדין הפדרלי הממוי בתל-אביב להעמיד מחדש למכירה את פרויקט נה-העיר בתל-אביב.

כאשר התפרסמה ההחלטה, סברו רבים כי גיל ניצח ניצחון גדול, וכי בעליה-הנס, איל-הביטוח שלמה אל-יהו והקבלן מרדכי שכטר, יצטרפו אליו.

תובע גיל
 מסרב להיכנס ארצה

איל-ביטוח אליהו
 האם יצטרך לשלם יותר?

גדולה ורבים המקנאים כאלהו, הם סברו כי בעיקבות החלטת העליון יציטרך אליהו לשלם יותר ממה ששילם בשעתו. אולם בדיוק שקטה של הנושא הראתה כי כדי לפנות לבית-הדין הפדרלי בבקשה למכירה מחודשת, על יורם גיל להגיש תצהיר ולהיחקר עליו. גיל מסרב להיכנס ארצה, שכן בנק דיסקונט רכש את נגדו צו-עיקוב-ביציאה. מכאן שגיל לא יוכל להיחקר על התצהיר שיגיש, ולכן לא יוכל לעשות כלום בעיקבות הניצחון המישפטי.

עתה להוסיף על המחיר ששילמו בשעתו. פרויקט נה-העיר היה בבעלות משורשת של אליהו, גיל ושכטר. כאשר גיל נקלע לקשיים בישראל, הוצע חלקו למכירה, ובית-הדין הפדרלי קיבל את ההחלטה על הוסיף על המחיר ששילמו בשעתו.

סטיריקן קישון
 מנסה להשיג מעמד חושב

חקשורי קיבל אזרחות שווייצרית

ניסן חקשורי, איל-השטיחים מירדן, קיבל באחרונה אזרחות שווייצרית, דבר שישראלים-לשעבר רבים טרם הצליחו להגיע אליו. הסטיריקן אפרים קישון, למשל, מנסה זה שנים לקבל מעמד של תושב יורם גיל, שאשתו היא אזרחית שווייצרית, קיבל עתה אישור לקניית רירה.

חקשורי רכש באחרונה בישראל את מלוונת טבריה ואילן קלאב הוטל. הוא רכש שטיחים כברית-המועצות, אפגניסטאן, הודו וסין, ומוכר אותם בעיקר בגרמניה. הוא נחר לגור בציריך בגלל

זפולת במכירת ספרים

ירידה של מעל 40% חלה במכירות ספרים בשבועות האחרונים. הסיבה העיקרית לירידה היא הפסקה כמעט-מחולשת של הרכישות במפעלים, שהיו השוק העיקרי לרכישות ספרים. מקומות-עבודה גדולים, כמו התעשייה האווירית או פלורד, אוסרים על העובדים להיכנס לחנויות בשעות-העבודה, והעובדים מעדיפים בגמר העבודה לנסוע הביתה, ולא להיכנס לחנויות למיניהן, וגם לחנויות-הספרים.

ההוצאות ממשיות להנפיק גם עתה 250 ספרים חדשים בחודש, מכיוון שאינן יכולות לעצור את הספרים הנמצאים בקרייזור.

עלות ספר היוצא במהרה של 15 אלף עותקים היא שני שקל לספר, והירידה הראסטית ברכישות במקומות-החריפה את הקרב על המרף-המאבק על השארת הספר לתקופות ארוכות יותר על המרף בתנויות-הספרים. הוצאות שרכשו בשנים האחרונות חנויות, והיכולות להשאיר את הספרים שלהן זמן רב יותר נמצאות בעמדת-יתרון.

הוצאות אלה, כמו מודן או ספוטצקי, יוכלו להחזיק מעמד. כך גם הוצאות שיש להן מנינים לכל ספר חדש, כמו עם ענב או טיפן קריאה. ההוצאות האחרות, שמוצאות עצמן במצב קשה, וללא גב פיננסי איתן, לא יחזיקו מעמד.

נראה כי בולמוס רכישות-ספרים של השנים האחרונות הסתיים, והרכישות העיקריות יהיו של ספרי-מבנה למיניהם. ההוצאות מנסות לזוים מיפעלים ארוכריות, ופועלים רוצה להוציא מחדש את האנציקלופדיה העברית.

הדואר לא מחלק הודעות מס-הכנסה

נישומים רבים פנו בתלונות למשרדי מס-הכנסה ומע"ם על שלא קיבלו את הודעות-המס או פינקסי-המקדמות או פינקסי תשלומי-המע"ם. הם התבקשו לגשת לשולחנות בכניסה למשרדי-השומה, שעליהם עדימות-עדימות לא-מסודרות של הודעות משרדי-המס שנשלחו בדואר, ואשר הוחזרו בצירוף הודעה כי הכתובת לא ידועה.

מסתבר כי פקידיה-הדואר החליטו, כחלק ממאבקם לשיפור שכרם, להפסיק את חלוקת דברי-הדואר של רשויות-המס, המתוות נחש נכבד מצד-רשות-הדואר. הם משוט כותבים על ההודעות כי הכתובת אינה ידועה, ושולחים אותן בחזרה למשרדי-השומה.

צייצ נילחם בעיתונים

בעלי דוכני-העיתונים בתל-אביב מתלוננים על מסע-הטרדות של פקי-הייעור, המתנהל נגדם באחרונה. הפקחים החלו נותנים ר"חות לדרו כנים המציבים עיתונים לראוה מחוץ לקיוסק עצמו, על שולחן או על מעמד מיוחד לעיתונים. העירייה של שלמה להט גם החלה הורסת קיוסקים שהיו מרכזי-מכירה גדולים של עיתונים, כמו

ראשי-עירייה להט
 דוחות כמה פעמים ביום

ברחוב אבן-גבירול פינת שדרות-גורר דאו. חיבה מיוחדת יש לפקחים לדוכני-העיתונים בתחנה המרכזית, המקבלים ד"חות כמה פעמים ביום. המסע עלול לגרום לנזק חמור לעי-תונים, הלוחמים קשה על תפוצתם גם בלא-הכי.

בוררות בפאריס בין "אגד" ל"יורופקאר"

חברת-בת של אגד, טיור וטיול היתה הנציגה בישראל של החברה להשכרת-הרכב יורופקאר. לפני שנתיים קיבל שימקון דנאי את הנציגות, והוא מפעילה מאז בחברה שבה שותפים גם בנק דיסקונט והאחים קרוס. דנאי היה קורם לכן מנכ"ל אויס בישראל.

טיור וטיול הגישה תביעה נגד יורופקאר, והוטעם כי הכירוד יהיה בלישכת-המיסחת בפאריס.

אחת מטענות ההגנה של יורופקאר היתה כי הסוכנות נלקחה מאגד כיוון שהיתה בעלת סוכנות אויס.

כשכוע שערב העיד בפאריס מי שהיה הבעלים של אויס בישראל יחד עם דן, רמי אינגר. הוא העיד כי אויס היתה בבעלות דן ולא בבעלות אגד, וכי אגד היתה שותפת עימו בסוכנות דיהט' 10.

עיסקי נדל"ן: צוותא, אחים רינמן, "קול-אמריקה" ועוד

משמנת בעלי חברת צוותא נותרו שלושה: א' צ' ברנבוין, י' פריצקר ואבי ארזנסון.

השלושה החליטו על שינוי עבודת החברה, שעסקה עד כה בכנייה מעבר לקו הירוק, כאלפי מנשה.

צוותא רכש מיגרש ברחוב של"ג בתל-אביב, ותכנה עליו דירות-פאר במחיר 50 אלף דולר לחדר. אגב, סוכני-המכירות של צוותא הם הוגו מהיטוב ומוזי ברי, לשעבר מנהלי חברת קרין. חברת א' צ' ברנבוין סיימה את הוויכוחים עם רובינשטיין ושות' בנוגע לעבודה שהיא מבצעת עבור רובינשטיין ברמת-אביב ג'. הוויכוחים לא נגעו כלל לבנייה עצמה, אלא לשיטת-התשלומים על העבודות. חברת ברנבוין החליטה להתרכז בעבודות-הכנייה בישראל, והיא מוכרת את חלקה בפרוייקט שהיא מפתחת באורלנדו בפלורידה.

פרוייקט האחים לוימן בחדרה גדל, אחרי שאושרה הקמת בית-אבות מעל לקניון הגדול, בן 40 אלף מ"ר, הנבנה במקום. לצורך הגרלת המיבנה נרכש מיגרש סמוך, שהיה שייך לאחד ממיסדי חדרה, יחזקאל גולדנברג, אביו של עורר-הרין אמנון גולדנברג.

בבית-האבות יהיו 80 יחידות ומרכז רפואי. בפרוייקט יושקעו 45 מיליון דולר. הבנייה מבוצעת על-ידי חברת זכריה דרוקר.

למרכז עבודות-התיכונן לתחנת קול אמריקה נגישו 22 קבוצות אמריקאיות וישראליות. התקציב לעבודות אלה הוא 40 מיליון דולר. באמריקה סבורים כי מלבד התיכונן לא יבוצע דבר נוסף בקשר לפרוייקט זה, בגלל הפשרת היחסים שבין ארצות-הברית לבית-המועצות.

שלמה גרופמן מבנק לאומי ינהל את שיכון-שודים. על כך הוסכם בין ישראל קיסר לדני רוזוליו.

האם גדלו הרזרות במט"ח? "דילקית" הצלחה לכרטיסים

כל העיתונים פירסמו באחרונה כי התלבוות כי בנק-ישראל הצליח להגי דיל את יתרות-המט"ח של מדינת ישראל, שהיו בסוף 1983 בסך 3,25 מיליארד דולר, ל-5,25 מיליארד דולר בסוף 1987. אולם אם משווים את היתרות במטבע אירופי, כמו המרק הגרמני, רואים כי בסוף 1983 היו היתרות 10 מיליארד מרקס, ואילו בסוף 1987 היו 8,5 מיליארד מרקס. מכיוון שמטרת היתרות היא לרכוש מוצרים למדינה, וישראל רוכשת יותר מ-60% מהייבוא באירופה, הרי שאין לבנק ישראל כמה להתפאר.

אם בוחנים מה קרה ליתרות בשנת 1987, שנה שבה ירד הדולר לעומת המרק בצורה חריפה, רואים כי היתרות במרקס ירדו ב-580 מיליון דולר. זאת מכיוון שבנק ישראל המשיך להניח כי הדולר יעלה, והשקיע את כל היתרות בדולארים אמריקאיים, שירדו בשנת יים האחרונות ב-60% לעומת המרק הגרמני.

קבלן גניש
 מקום טוב בבראזיל

הרוכנים, שתבעו למקום במקומות טובים יותר בשוק. לעבר מכונתו של גניש נורו לפני כמה שבועות יריות. מיריעות ממיאמי, שהגיעו ארצה, התברר כי בין גניש לטיסונה הושגה הבנה בנוגע לחלוקת ההכנסות. גניש עצמו שוהה עתה בבראזיל, לשם הוא מתכוונ לעבור עם גירוש מאמריקה.

מכיוון שפרקליטות ישראל נמנעת משום-מה מבקשה להסגרת גניש, שהוא עבריין נמלט, יאפשרו לו שילטונות-ההגירה במיאמי לצאת מאמריקה לכל מקום שיירצה.

פשרה בין גניש לטיסונה במיאמי

הסיכסוך הממושך בין בעלי שוק הפישפשים במיאמי, השלים בפשרה ועזור טיסונה, הסתיים בפשרה. השוק הוקם על-ידי גניש, טיסונה ועוד שותף בשם יוסף לאזאר, והפך כאחרונה להצלחה מיסחרית, המכניסה 100 אלף דולר לשבוע. טיסונה תבע מחצית ההכנסות, וגניש סירב לשלם. גניש הסתכסך גם עם כמה מבעלי